

En Josep Lluís Torra no pot negar que és professor, perquè parla del món empresarial i d'economia i cada comentari és una lliçó. La seva manera d'enraonar, planera i amb continus exemples i metàfores, reflecteix l'oratoría de qui està habituà a explicar conceptes.

L'interès pels negocis li ve de família i és a casa on va aprendre quin ha de ser el perfil de l'empresari: "El meu avi, Francesc Torra, va obtenir la llicència número dos de Catalunya de transport per carretera. El meu pare, Josep, va continuar amb el transport de maquinària al servei d'empreses. Tenia una firma petita, d'uns 20 treballadors, que jo vaig haver de portar quan encara estudiava perquè el pare va caure malalt. Va ser un aprenentatge molt bo que em va ensenyar que l'empresa és un món social internament i externament. L'empresari, per tant, té una interacció contínua amb els seus empleats i amb les altres empreses; cal que un sigui el líder a dins i una persona de confiança a fora. Des del meu punt de vista l'empresari ha de tenir una capacitat d'interacció social molt forta, ha de ser emprenedor i aventurer, i ha de tenir prou embranzida per fer allò que ningú no ha fet mai." En aquest context la funció de l'empresari "ha de ser crear riquesa i per a això ha de fer el que els altres no han fet. Aquest és l'autèntic empresari, i rep com a recompensa la satisfacció d'haver-ho fet."

Per arribar a ser empresari un factor que pot ajudar molt és la sort: "A la vida és molt important i té molta influència. Després hi ha el que cadascú valgui i hi posi. Jo he estat una persona que he tingut sort però també he treballat moltes hores." Esperant que arribi aquesta oportunitat, un pot aprofitar per estudiar, i per a qui triï aquesta vessant en Josep Lluís aconsella "començar amb les carreres d'econòmiques o empresarials. Aquests estudis es poden complementar amb els de dret o enginyeria, el primer perquè està molt avesat a les relacions socials i el segon pels seus coneixements tècnics i industrials, que poden estar lligats als productes que fabricarà." Els estudis ajuden però no són imprescindibles, i tampoc tothom ha de passar per la facultat. La formació professional, per exemple, en el nostre país encara "és una assignatura pendent."

Un cop dins el món laboral, "una persona ha de guanyar en funció del valor que aporta a l'empresa. No hi ha cap raó perquè un enginyer hagi de cobrar més que un paleta, això és un raonament cultural propi d'un altre moment històric."

En Josep Lluís Torra és "conseller delegat del grup Agrupació Mútua que està dividit en dues parts: el nucli operatiu -on hi ha la pròpia Agrupació Mútua, la companyia d'assegurances de vida ABSVS, un banc i les associacions mutuais amb la mútua d'accidents laborals Cyclops i la mútua Pelayo- i el financer -format per un grup industrial, una immobiliària, un fons d'inversió, empreses dedicades a la salut, funeràries i moltes altres."

Un empresari que toca tantes tecles diferents és impossible que sàpiga realitzar totes les feines dels seus col·laboradors, però tampoc és necessari: "El qui està dalt no té per què ser el qui en sap més, però sí té la missió de fer de guia, de coordinador. Hi haurà gent que desenvoluparà la seva pròpia feina més bé del que la faria l'empresari. Així

s'aixeca la millor empresa possible, envoltant-se dels millors elements; però aquest és un dels límits que a l'ésser humà li costa més de vèncer: reconèixer que un altre el supera i acceptar-lo. L'equip de gent és fonamental."

En una època de constants fusions a escala nacional i internacional, sembla gairebé impossible que l'Agrupació Mútua faci el mateix: "L'Agrupació té 330.000 mutualistes i tots gaudeixen dels mateixos drets independentment de quant paguin cada mes, és a dir, tots poden assistir a la Junta General i votar. Per tant, som una petita organització social de caràcter semipúblic. Ens governa un consell representatiu del conjunt de la societat civil catalana que intentem que inclogui totes les àrees, com metges, empresaris, intel·lectuals, cate-dràtics... Amb aquest sistema es garanteix a tots els mutualistes un òptim sistema de supervisió i control. En conseqüència nosaltres som una empresa d'economia social dins d'una economia capitalista, o sigui, una cooperativa. Per tant, de cara al futur l'única fusió que crec que pot ser factible és la unió amb altres empreses d'economia social per fer-ne una de més gran encara. Ara bé, el problema és que dins de l'economia capitalista, les empreses d'economia social que hi ha consolidades es mantindran però no se'n deixen fer més. La llei determina que per muntar una nova empresa d'aquestes característiques s'han de posar 1500 milions de pessetes a títol perdut. Aquesta és la raó que no en sorgeixin de noves."

Què fa diferent l'Agrupació Mútua de les altres mutualitats? "Oferim un projecte financer molt obert, possiblement un dels projectes financers d'economia social més oberts que hi ha en aquest moment en aquest país. La resta de mútues no actua al nivell financer en què ens movem nosaltres. No podem dir que aconseguirem la millor eficiència economicofinancera, però sí tenim un grau de consciència molt elevat que tots els qui treballem a l'Agrupació Mútua som un mutualista més, per tant quan jo dono el vistiplau a un producte és que jo mateix el compraria i me'l quedaria."

El mutualista que contracta els seus serveis sol pertànyer a una classe econòmica mitjana: "Desgraciadament l'economia de l'obrer no li permet poder consumir els nostres productes. El prototipus del mutualista és el botiguer, el professional liberal... l'autònom. No oferim vestits a mida sinó de confecció; per això a qui vulgui un vestit a mida, perquè el seu poder adquisitiu li ho permet, jo li aconsellaria un bon banquer o agent de canvi i borsa."

Malauradament en Josep Lluís no ens pot garantir el camí que seguirà l'economia en un futur pròxim: "La història ens ha demostrat que hi ha cicles de vaques grasses i de vaques magres, també pel que fa a l'economia. El que no s'ha demostrat, però, és que aquests cicles tinguin una periodicitat concreta de set, deu, vint... anys."

Aquest empresari compagina com pot les seves múltiples activitats i responsabilitats empresarials i docents amb les estones que li reclama la seva família: "Hi estan acostumats així que intentem gaudir del poc temps que tinc. És un temps molt privat que passo a casa, fora de contactes d'empresa." Aquesta ha estat la lliçó que ha impartit el professor Torra.



“L’empresari té una interacció contínua amb els seus empleats i amb les altres empreses; cal que un sigui el líder a dins i una persona de confiança a fora”

Josep Lluís Torra - Barcelona (Barcelonès)